

Fredag 7 juni

Kylan

Den kalla försommaren har väckt allmän förstämning kunde VB:s utsände konstatera vid en rundtur på stan på onsdagförmiddagen. – Det är inte klokt, sa en fru på torget och vi kan bara instämma.

Vad man frågar sig är om den utlovade s.k. växthuseffekten nu bara uteblir. Vi är väl rätt många som har hoppats på den och t.ex. köpt nya trädgårdsmöbler, shorts o.dyl. Det är tydligt att experterna kan man inte lita på.

Det återstår då bara att försöka se något positivt i det inträffade. Det torde t.ex. vara ganska klart att det blir mindre flugor, hästbromsar etc. vid den här väderleken. Ungdomsfylleriet bör rimligen minska och likaså torde markkylan sätta p för en del andra riskbeteenden.

Veckobladet brukar inte tveka inför att uttala sig i tidens angelägna ämnen och vi ville inte tåga nu heller, speciellt inför risken att Per T Ohlsson och Sydsvenskans politiska redaktion skulle hinna före. Men, som ett led i vänsterns självprövning vill vi den här gången inte peka ut någon skyldig. Vi tar dan som den kommer och ser sommaren an med full tillförsikt.

Redaktionen

Ny tidtabell

börjar gälla på måndag. VB har redan informerat om de viktigaste nyheterna ur ett lundaperspektiv, men hade glömt en trevlig detalj. Nu återkommer nämligen direkta vagnar (Malmö-) Lund-Oslo, både dag och natt. Oslo är en både vacker och trivsamt stad. Varför inte ta taget dit i sommar?

Sommarlov

tar VB-redaktionen med detta nummer. Vi återkommer den 16 augusti. Om abstinensen efter vänsterperspektivet på världen blir för svår kan ni gå till Lunds stadsbibliotek och läsa Proletären. Den ska nämligen återkomma dit, delvis tack vare VBs ingripande.

Det är dags för lokala vallöften och kommunala handlingsprogram. Vänsterpartiet antog ett par delprogram på sitt medlemsmöte i går, torsdag. Egentligen borde vi inte publicera texterna förrän de är definitiva, men nu utkommer inte VB på många veckor, och då lär dessa texter finnas tryckta i annan form. Så ta det för vad det är. Ytterligare programförslag finns på sidan 3 och 6.

V(i) kräver kommunalt jämställdhetsprogram

Mål 1) Uppvärdering av traditionella kvinnojobb

Den offentliga sektorn står och faller med de stora kvinnoyrkeskåren. Lönerna är relativt låga. Rekryteringsproblem är (eller blir) ett faktum.

Lunds kommun måste göra – en ny arbetsvärdering där bl a begreppet smuts får en vidare betydelse än sot, olja och sopor i tunnor. Damm, kastat skräp, avföring, avätta tallriker är också exempel på smuts.

Mål 2) Kvinnor skall anställas på samma villkor som män

Kvinnors arbete är ofta en förlängning av hemarbetet. När kvinnor började söka sig ut på arbetsmarknaden var det för att dryga ut mannens, familjeförsörjarens inkomster. Numera är kvinnor ofta ensamförsörjare. Ekonomiskt oberoende är ett jämställdhetskrav. Fortfarande är dock deltidsanställning och vikariat vanliga inom typiska kvinnoyrken.

Därför skall huvudinriktningen för anställda i Lund vara – fast anställning och heltidsarbete men med rätt till partiell tjänstledighet.

Mål 3) Fler kvinnor på ledande befattningar och som förtroendevalda på "tyngre" poster.

Idag är kvinnor klart underrepresenterade på ledande kommunala befattningar och i tyngre politiska organ. Det betyder att kvinnor har få förebilder, vilket är hämmande för självförtroendet. Resurser i form av kvinnors kunskaper och erfarenheter går förlorade. Makten att påverka samhällsutvecklingen är således synnerligen ojämnt fördelad mellan kvinnor och män.

Därför skall kommunen aktivt arbeta för

- en medveten satsning på utbildning för kvinnliga anställda, särskild utbildning som stärker motivationen för att söka högre befattningar, inklusive chefspositioner.
- kurser och annan utbildning som stimulerar förtroendevalda kvinnor att gå vidare i politiken.
- en medveten prioritering av kvinnor vid all slags utbildning, kurser, konferenser och dylikt.
- att vid anställning av personal åstadkomma en jämnare könsfördelning inom alla yrken på alla nivåer.
- att parti grupperna tar sitt ansvar för att kvinnor nomineras till flera och "tyngre" politiska poster.
- att vid organisation av nya arbets-/projektgrupper inom administrationen tillämpas principen att 40-60% skall vara kvinnor.

Mål 4) Kombinationen HEMARBETE-ARBETE underlättas. Småbarnsfamiljernas situation är välkänd för de flesta, men det finns andra perioder än småbarnsåren som är speciellt jobbiga.

För att ge bättre levnadsbetingelser för småbarnsfamiljerna och andra skall

- införas flexibel arbetstid för alla anställda när arbetet så medger.
- införas möjlighet till partiell tjänstledighet utan hänvisning till särskild orsak.
- föräldralediga skall i större utsträckning erbjudas att ta del av information, kurser, konferenser och dylikt under ledigheten.
- arbetstiden förkortas på försök för vissa grupper av anställda.

Mål 5) Bättre psykisk och fysisk arbetsmiljö

Ur sjukstatistiken kan utläsas att vissa jobb är alldeles speciellt utsatta. Vanligtvis är detta de så kallade kvinnoyrkena.

För att minska skador, öka trivsel, minska personalomsättning och därmed minska kostnaderna skall kommunen satsa på att

- arbeten med monotona inslag liksom tunga lyft kombineras med andra arbetsuppgifter.
- arbetsmiljön i de mest utsatta jobben förbättras (t ex genom att hemtjänstpersonal arbetar två och två)
- den hierarkiska strukturen inom förvaltningarna bryts ner. Den "plattare" organisationsstrukturen skall eftersträvas liksom arbetsrotation.

Mål 6) Jämställdhetsplaner

För att nå resultat med jämställdhetsarbetet krävs ett medvetet arbete med mål och uppföljning, liksom resurser. Ett sätt att ge jämställdhetsarbetet status är att i budget och verksamhetsplan fastställa mål. Resurser skall avsättas och uppföljning skall ske årligen.

a) varje förvaltning skall årligen upprätta en jämställdhetsplan med konkreta mål.

Planen skall arbetas in i den årliga budgeten och verksamhetsplanen. Om resurser behövs skall de tas upp i planen.

b) ett jämställdhetsombud skall utses på varje förvaltning eller arbetsplats som bevakar planen och deras genomförande.

c) förvaltningscheferna skall vara huvudansvariga. Förvaltningscheferna skall också vara jämställdhetsombud om inte de väljer att utse någon annan.

I cykelfrågan

För en dryg vecka sen återvände redaktören en eftermiddag till Lund med tåget och skulle hämta sin cykel i de nya ställen söder om stationshuset. Jodå, den fanns kvar. Men först måste fyra andra cyklar lyftas undan som stod kors och tvärs utanför den. Intill låg ett tiotal cyklar i en drivna. Det hade nämligen stormat, och eftersom de inte stått i ställ utan på egna stöd hade de fallit omkull som dominobrickor.

En fjärdedel av de intilliggande ställen gapade tomma. Det var alltså *inte* platsbrist som hade fått folk att ställa sina cyklar så regellöst. Utan den nya, högerbetingade individualismen. Det är smula enklare att falla ut stödet än att trixa in cykeln i det kommunala stället. Men därmed vållar man obehag för andra.

Om inte ungdomar och andra cyklister förmår att ta hänsyn av sunt förnuft så må de lära det på det enda sätt som tiden tycks förstå, nämligen genom ekonomiska sanktioner. Därför välkomnar redaktören beslutet att omhänderta felparkerade cyklar och belägga dem med straffavgift.

Några dagar senare cyklade redaktören från Dalby till Hällestad. På sträckan invid bostadsområdet Pinnmöllan finns en cykelbana anlagd. Redaktören använde emellertid stora körbanan - något som inte lär vara tillåtet när parallell cykelbana finns. Cykelbanan var nämligen genombruten av ett antal infartsvägar, försedda med kantsten. Kantstenen var inte avfasad där det var tänkt att cyklarna skulle köra.

En kommun kan inte sköta allt. Samhället behöver insatser av ideella föreningar för att fungera väl. På trafiksidan har Lund lyckligtvis en stor och kompetent sådan organisation, nämligen Lunds Fot & Cykelfolk. För tre-fyra år sen, dvs redan under den förra valperioden, överlämnade de till gatu- och trafiknämnden (och tidningarna) en rapport om cykelvägarnas tillstånd. Där uppräknades mer än tvåhundra brister i cykelvägnätet, varav de allra flesta kunde avhjälpas med enkla och billiga medel.

För en tid sen tryckte Fot & Cykelfolket åter på de politiska partierna. Varför gjorde man inget åt cykelvägarna?

Även små förbättringar kostar, kunde man tänka sej ett svar, och det är bekant att gatukontoret har haft ont om både arbetskraft och pengar. Men när redaktören cyklade mot Hällestad insåg att den förklaringen inte stämmer. Cykelbanan var nämligen

anlagd *efter* det att förvaltningen hade gjorts uppmärksam på de många bristerna och man hade alltså inte tagit någon notis om skrivelsen, ens för framtida bruk.

De flesta som använder en cykelbana gör det regelbundet dag efter dag, till och från jobbet. En onödig stenkant på en cykelbana (som tvingar en att bromsa in) upplever man alltså cirka 440 gånger om året. Det blir rätt mycket på en valperiod. 1972-75 jobbade redaktören på Alfa-Laval och retade sej varje arbetsdag på en kantsten i cykelbanan utmed Öresundsvägen. Den fanns kvar ännu för ett par månader sedan!

Sign Lucifer skrev i VB nr 20 att gatu- och trafik tjänstemännen anser att all trafik är lika berättigad. Men man kan verkligen undra om de i nitton års tid hade lämnat en stenkant oätgärdad på en livligt trafikerad körbana för bilar.

Cyklister är "vårt" folk, föreställer vi oss i vänster- och miljöpartierna. Hur kan vi då tillvarata deras intressen så illa? För det har vi faktiskt gjort, vilket försvant framgick av det som Björn Wahlsten i Fot & Cykelfolket sade i Sydsvenskan här-förliden.

Det är nuförtiden populärt att odifferentierat skylla på "politikerna". Men sanningen är ju att ingen fritidspolitiker förmår att t ex hålla uppsikt över alla stadens cykelvägar. Därmed ligger det faktiska ansvaret på verkställarna, på tjänstemännen. Vare sej det handlar om bristande intresse eller bristande förmåga har gatuchefen, Ulf Nordqvist, demonstrerat att han är olämplig för sitt jobb. Han har dessutom visat det så länge att det inte finns hopp om någon bättring. Han måste därför bort.

Politikernas uppgift är att se till att Nordqvist får detta vanhedrande avsked. Verkställs detta kan de få förlåtelse för att de inte genom t ex aggressiv punktmarkering har legat efter förvaltningschefen.

Stadsbussarnas ekonomi är i kris. Huvudskälet är att allför få åker med dem. Här i Lund cyklar vi gärna i stället. Det är faktiskt ännu bättre, både för individen och kollektivet, och cyklandet bör uppmuntras. Första förutsättningen är att man bryr sej om alla de detaljer som kantar cyklistens väg.

Lucifer har rätt så långt: den kommunala negligeringen cykelåkandets infrastruktur (se t ex de nya ställen som inte tar hänsyn till att nästan alla moderna cyklar har växel- och bromshandtag på styret!) gör cyklister berättigat förbannade och extra benägna att sätta sej över reglerna. Cykel-frågan är, med Maos uttryck, en motsättning inom folket. Men en motsättning är den lika fullt och det är bra att man försöker hejda den nuvarande anarkin.

Straffa cykelmarodörerna! Sparka Ulf Nordqvist! Gör Lund till en sant cykelvänlig stad!

Pengar till León

Veckobladet har tidigare rapporterat om när damorkestern Hannas Fläkt spelade på gator och torg. Orkestern samlade in pengar till en barn- och kvinnoklinik i León.

I denna vecka har pengarna överlämnats till Linda, som arbetat som bammorska i León i fyra år. Hon har tillfälligt besökt Lund och återvänder den 12 juni.

Linda ska på sikt ersättas i biståndsarbetet av en norsk bammorska och de ska dessförinnan jobba tillsammans i ett halvt år. Därefter kommer Linda tillbaka till sin tjänst som distriktsbammorska i Sverige.

I León har sandinisterna fortfarande den parlamentariska makten. Även andra organisationer är starka, så t ex kvinnoföreningen AMLAE. Denna har öppnat en kvinnomottagning för rådgivning och behandling. Det är där som Linda jobbar. De medicinska problemen - särskilt för kvinnor - är många i Nicaragua. Det genomsnittliga antalet barn per kvinna är 5,5. På landsbygden är dock barnkullarna ännu större. Abort är förbjuden i lag och därför är illegala aborter vanliga. Kvinnokliniken utför inga aborter, men behandlar ofta sviterna och gersjälvfallet råd om preventivmedel. Linda kan också föreskriva mediciner och ge remisser.

Det är vanligt att kliniken får ta hand om hela familjens hälsa. Modern ber först om hjälp till något barn och berättar kanske därefter om sina egna bekymmer, t ex underlivsinfektioner. Kunskaperna om den egna kroppen är låg och mycket av Lindas tid vid besöket går åt till samtal och undervis-

ning. Också i väntrummen passar AMLAE på att informera i smågrupper och ge råd om barnavård och annat.

Efter regimskiftet i Nicaragua är det förbjudet att undervisa om sex och samlevnad i skolorna. Inte ens de biologiska funktionerna som menstruation eller graviditet får behandlas av lärare eller informatorer. I León har man emellertid nu fått lov att komma in och arbeta i en skola - dock en pojkskola. Detta framsteg är Linda mycket glad över. En tidigare idé var att undervisa de värnpliktiga. (Också i Sverige t ex på Gotland har man haft liknande samlevnadsprojekt bland värnpliktiga.)

Ett besök hos Linda eller den nye barnläkaren kostar motsvarande 1/2 dollar. Linda försöker hålla avgifterna nere. Ett besök får inte kosta mer än 1 kg bönoner t ex. En familj får ju inte tvingas välja att äta i tre dagar framför ett nödvändigt läkarbesök.

Barnläkaren arbetar deltid. Han är nicaraguan och Linda hoppas att han stannar vid kliniken - trots att han skulle tjäna mer om han tjänstgjorde någon annanstans.

Det mikroskop och de mediciner som Linda tidigare köpt för pengar från Lund har gjort en ofantlig nytta. Denna gång har Linda fått med sig 1.900 kr till Nicaragua.

Vi önskar Linda och hennes kolleger lycka till i arbetet med kvinnokliniken! Samtidigt tackar vi alla bidragsgivare i Lund för deras solidaritet med Leóns befolkning.

Elisabeth Iregren
för Hannas Fläkt

mp: Hellre golfbana än bostäder vid Hardeberga!

Miljöpartisten och borgarna var överens i byggnadsnämnden i onsdags om att en golfbana vore bättre nedanför Hardeberga än bostäder högre upp i backen. En så vämjelig sysselsättning som golfspel ute på skånska åkrar kunde därmed vänstern och sossarna inte hindra. Det är lite märkligt att miljöpartiet så värnar om böndernas rätt att utnyttja sin icke längre odlade mark, att

de upplåter stora stycken om 4,5 hektar, att man dessutom medger uppställning av 36 bilar i ett hörn av tomten närmast Dalbyvägen!

Skälet var att man ville ge stadsarkitektkontoret en känga för att man återopatriksintressena mot denna golfbana, men inte mot hela Hardebergastaden!

Annars gick översiktsplanen utan diskussion till fullmaktige!

Thomas Schlyter

Valdebatt

blir det på Mårtenstorget nu på lördag kl 11.30. Det är vänsterpartiet och moderaterna som diskuterar dels kommunens ekonomi, dels dess trafik. Kom och lyssna!

För två veckor sen debatterade samma partier barnomsorg och ungdomspolitik. Vid det tillfället gjorde Göte Bergström nedanstående snabbporträtt av en debatttagare.

Skolan vår framtid

Förslag till skolpolitiskt handlingsprogram för Lund

Vår framtid kan vi se i våra skolor. Det som nu sker i lekionsrum, grupprum och andra skollokaler blir avgörande för utvecklingen i framtiden.

Den svenska skolan befinner sig i ett skede av intensiv omdaning. En ny läroplan för grundskolan har introducerats. På lärarhögskolorna utbildas en ny typ av grundskolelärare med bredare kompetens än tidigare. Så kallade "tidigarelärare" ska kunna följa barnen från årskurs ett till årskurs sju, medan "senarelärare" har kompetens för årskurserna fyra till nio. Den nya läroplanen förutsätter att skolorna organiseras så att de nya idéerna kan förverkligas.

Under våren 1991 tas beslut om skolstart vid sex års ålder. Samtidigt beslutar riksdagen om det nya gymnasiet, ett gymnasium där alla linjer blir treåriga och ger högskolekompetens.

Vägen genom skolan

Bästa sättet att förmedla en helhetsbild är att beskriva elevernas väg genom det nya skolsystemet.

Från och med i år finns möjligheten att börja lågstadiet vid sex års ålder. Vi vill att övergången mellan förskola och barnskola ska ske på ett sätt som tar barnets utveckling som utgångspunkt i ett nära samarbete mellan förskolelärare och lågstadielärare. Det är inte barnet som ska anpassas till ett stelt skolsystem utan skolsystemet som ska anpassas efter barnets behov.

På flera skolor i Lund görs försök med årskurslösa lågstudier. De ger barnen möjlighet att utvecklas i sin egen takt och gör dem delaktiga av en rikare social helhet.

I framtidens grundskolor kommer eleverna att ha färre lärare som följer dem en längre tid. Skolorna kommer att vara små. Idealet är två paralleller. Det blir skolor där alla lärare känner alla elever och där eleverna känner varandra. Skolorna ligger nära elevernas bostäder.

Skoldemokrati och decentralisering

Skolorna kommer själva att bestämma över sin verksamhet. De viktigaste besluten fattas av lokala styrelser, skolkonferenser, där elever, föräldrar, lärare och annan personal är representerade.

Skolorna blir en del av vardagslivet i de områden där de ligger. De används inte bara på skoltid utan tjänar vid andra tider områdets behov av studiecirkelrum, gymnastiksal, samlingsal för större möten, musik och teater.

Valfrihet

Alla skolor blir inte likadana. Det blir möjligt för varje skola att utveckla sin speciella profil genom att skapa förutsättningar för

speciella verksamheter: musik, drama, bild osv. Dessutom finns möjlighet att inom grundskolans ram välja alternativa pedagogiska system som montessori och waldorf.

En gymnasieskola för alla

Det stora språnget äger rum vid övergången från grundskola till gymnasieskola. Eleven möter nu nya lärare, nya kamrater och nya kurser på större skolenheter som ligger längre bort. Under det första gymnasieåret blir skillnaden mellan de olika linjerna inte så stor. Det finns en ambition att ge alla samma grundkompetens. Framtidens gymnasieskola blir mer flexibel än dagens. Gymna-

skolreformerna kan förverkligas på ett så fruktbart sätt som möjligt.

Vi måste redan nu planera det som ska fungera i framtiden. När sexårsstarten genomförs krävs ett nytänkande som utgår från barnens behov. Den redan väl utbildade personal som finns måste utbildas och finna nya arbetsformer. Förändringen måste få tid att mogna och genomförs därför inte i sin helhet på en gång.

Vårfruprojektet

"Skolan mitt i byn" är rubriken på en ambitiös satsning för att förverkliga de nya idéerna här i Lund. Avsikten var att bygga ut Vårfruskolan till en tvåparallellig högstadieskola i en enlighet med den

sisterna får möjlighet att i större utsträckning själva välja vilka ämnen de ska läsa. Därmed ökar deras motivation. Betygssystemet förenklas och avdramatiseras. Genom införandet av högskoleprov minskar betygssressen i gymnasier. Därmed ökar friheten för lärare och elever att arbeta tematiskt och laborativt.

Det är viktigt att det nya gymnasiet ges resurser för att upprätthålla en hög undervisningsnivå.

Efter genomgången gymnasium har alla högskolekompetens.

Hur ska vi ha det i Lund?

De stora skolreformerna beslutas inte här. Men det är vårt ansvar att organisera skolorna i Lund så

nya läroplanen och den nya lärarutbildningen. Samtidigt skulle Vårfruskolan bli ett socialt centrum för unga och gamla i innerstaden med möjlighet till en mängd olika aktiviteter.

Vårfruprojektet stoppades när de borgerliga partierna fick miljöpartiet på sin sida. Annars hade det redan varit i full gång. Men vi ger inte upp. Vi vill fortfarande förverkliga det. Med en ny majoritet ska det bli möjligt att göra det.

Helhetslösning för Komvux

Komvux är idag Lunds näst största skolenhet. Dess viktiga funktion att ge tusentals ungdomar vidare kompetens efter det att de

lämnat ungdomsskolan kan inte överskattas. Men Komvux hämmas i sin verksamhet av att vara utspridd på en mängd lokaler runt om i Lund, lokaler som på kvällstid används till annan verksamhet. Många lärare och elever tvingas flytta från den ena undervisningslokalen till den andra under dagen.

Det finns möjlighet att åstadkomma en samlad lösning för Komvux på Svaneskolan. Detta skulle innebära stora pedagogiska fördelar till ringa kostnad.

Svaneskolan är en högstadieskola som inte motsvarar den nya grundskoleplanen och lärarutbildningen. Eleverna där kommer från innerstaden och Klostergården.

Vårfruprojektet skulle, om det förverkligades, ge innerstads eleverna en grundskola ett till nio.

Klostergårdsskolan kan på sikt också byggas ut till en tvåparallellig grundskola ett till nio.

Våren 1990 var det nära att att en sådan lösning kom till stånd. De borgerliga partierna stoppade den med hjälp av miljöpartiet. Men vi vill fortfarande ge Komvux en samlad lösning på Svaneskolan och utveckla grundskolorna i Vårfru och Klostergården.

Stora behov – knappa resurser

Kommunen sparar. Det gäller också på skolans område. Men det är viktigt att man sparar klokt så att viktiga behov inte skjuts på framtiden med större framtida kostnader som följd. Det krävs en rejäl satsning på underhållet av Lunds skolor. Sker den inte nu blir skadorna för framtiden desto större, och i några fall kanske irreparabla. Att uppskjuta underhållet är dålig ekonomi.

En rationalisering har beslutats beträffande invandrارundervisningen. Att rationalisera var nödvändigt sedan statsanslagen minskat. Vi är mycket kritiska till denna minskning i en tid av ökande internationella kontakter.

Det rationaliseringsbeslut som fattades i Lund var alltför långtgående. Vi menar att det måste finnas möjlighet att ge hemspråksundervisning på schemabunden tid i grundskolans högstadium med ett minimum av samordning mellan högstadieskolorna. Det är också fel att kategoriskt avvisa möjligheten till hemspråksundervisning i grupper som är mindre än fem elever.

Enligt den ännu ej antagna propositionen är kommunen skyldig att ge studiehjälp till elever som annars ej klarar undervisningen. Denna skyldighet tar över regeln om minsta gruppstorlek.

Det finns risk för att besparingarna inom hemspråksundervisningen på sikt visar sig ekonomiska genom att skapa problem i andra sammanhang.

Mejeriet bär ett tungt strå

Öppet brev till fritidsnämnden

Med anledning av det som vi kunnat läsa i tidningarna och själva fått ta reda på när det gäller fritidsnämndens beslut och diskussioner, så vill vi med detta brev förklara vad vi anser om förslaget och vilka konsekvenser era beslut kan få.

Vi måste påpeka den brist på kommunikation som råder. Vi får från många olika håll höra hur vi baktalas av fritidsnämndens ledamöter. Det sprids rykten som inte har någon verklighetsförankring. Och det mest anmärkningsvärda av allt är att ingen av nämndens ledamöter tar kontakter med oss när det finns frågetecken eller när det behövs information. Nu senast har vi fått höra att nämnden ska tillsätta någon slags kommitté för att föra diskussioner om och kring Mejeriet. Vi vet inte ens om nämnden anser att vi ska vara med i denna kommitté. Även om något beslut ännu inte tagits i denna fråga så anser vi det som anmärkningsvärt att vi inte får vara med i diskussionerna inför beslutet.

Särbehandlade

Det råder inte längre någon tvekan om att Mejeriet som fråga har en väldigt speciell plats i nämndledamöternas hjärta. Det finns i alla fall ingen annan förening som det under så lång tid har funnits så stora tveksamheter inför. Vi är direkt utpekade av er. Vi har full förståelse för att vi måste dra vårt strå till stacken när nämnden måste skära, men vi förstår inte varför vi ska behöva dra ett så fruktansvärt tungt lass. Det finns ingen annan förening som behöver stryka på foten lika mycket som vi. Fritidsnämnden måste ju i enlighet med sitt beslut anse att Mejeriet bedriver en dålig, icke omfattande och ointressant verksamhet för lundaborna.

Konsekvenser

I rena pengar, inklusive inflationen, så innebär fritidsnämndens förslag att Föreningen Kulturmejeriets bidrag halveras på tre år. Bara den rena nedskärningen utan kronans värdeminskning är 36%. Detta får ju som ni redan har förstått vissa konsekvenser. Både Föreningen Kulturmejeriet och dess medlemsföreningar kommer att drabbas hårt. Redan förra året gjorde Föreningen Kulturmejeriet en förlust på 121 000 kr. De fyra medlemsföreningarna gjorde en sammanlagd förlust på 330 000 kr 1990. Dessa förluster täcks via bankkrediter. Till fritidsnämndens nedskärningar ska läggas andra reformer som måste tas i beaktan: – Den nya molsen drabbar föreningarna hårt. Artister har för m i år blivit 25% dyrare att köpa. Eftersom vi är ideella föreningar kan vi inte dra av denna kostnad någonstans.

– From årskiftet 91/92 kommer ännu en statlig skatt, den s k bevillningsavgiften, att träda i kraft. Som ideell förening har du tidigare varit undantagen denna skatt, men denna regel är nu slopad. Denna skatt innebär 15% extra utgifter.

– Den statliga omfördelningen av pengar till studieförbunden och framför allt den stora kommunala nedskärningen i Lunds kommun innebär att Föreningen Kulturmejeriet förlorar 68 000 kr bara det första året. De kommande åren kommer nedskärningarna bli ännu större.

Några följder

Här följer exempel på tänkbara konsekvenser: de ungdomsrabatter som idag ger ungdomar under 18 år 50% rabatt på samtliga arrangemang slopas. Ungdomsdiskon och arbetet med arrangemang på "svåra" dagar (Lussevaka, Valborg, skolavslutning o dyl.) slopas. Minskat öppethållande. Kraftig nedskärning av antalet öppna arrangemang. Vi kommer inte att ha råd att underhålla byggnaden i någon större omfattning. Utveckling och nybyggnation slopas. Flexibiliteten i huset får stryka på foten. Huset är ju i ständig förändring och nya verksamheter kräver fysiska förändringar. Den mycket lyckade "starta bandverksamheten" bland 12–15 åringar som inte är studieförbundsansluten, är i direkt fara. Hyresgäster som Månteatern, Fotoföreningen Imagika m fl kan tvingas att sägas upp till förmån för mer penningstarka hyresgäster. Mångfalden i kursverksamheten hotas. Minskad idealitet pga kommersialisering. Kommersiell verksamhet tränger ofta ut ideella krafter då känslan av samhörighet minskar.

Nya inkomstkällor

Den kraftiga nedskärningen innebär förstås att vi också måste hitta nya inkomstkällor. Exempel på sådana är: Försäljning av reklampatser utanför byggnaden och inne i konsertlokal och café. Omfattande kommersiell uthyrning till näringslivet för kongresser, konferenser o dyl.

Därmed lägre prioritet för kulturarrangemang och Lunds ideella föreningar i övrigt. Uthyrning av kurslokaler mm till mer penningstarka verksamheter än kultur. Caféet måste ge ett stort överskott till Föreningen Kulturmejeriet för att täcka andra kostnader i huset. Detta kan endast ske om caféet blir mer restaurangbetonat och serverar öl och vin.. Allmän kommersialisering av Mejeriet.

Sammanfattningsvis

Vi menar att fritidsnämndens nedskärningsförslag går stick i stäv med det avtal som tecknats mellan

Lunds kommun (fritidsnämnden) och Föreningen Kulturmejeriet. När fritidsnämnden fastställde vårt bidrag första gången 1988 (det var vårt första hela verksamhetsår), gjordes mycket noggranna beräkningar av beloppets storlek, bl a i förhållande till vad det skulle kostat kommunen att driva Meje-

riet. Vi var överens om ett lägre belopp, mot att ingen detaljstyrning av pengarna skulle ske.

Nämnden menade att ge oss lugn och ro för att bygga upp verksamheten i enlighet med avtalet. Nu stjälps allt detta över ända.

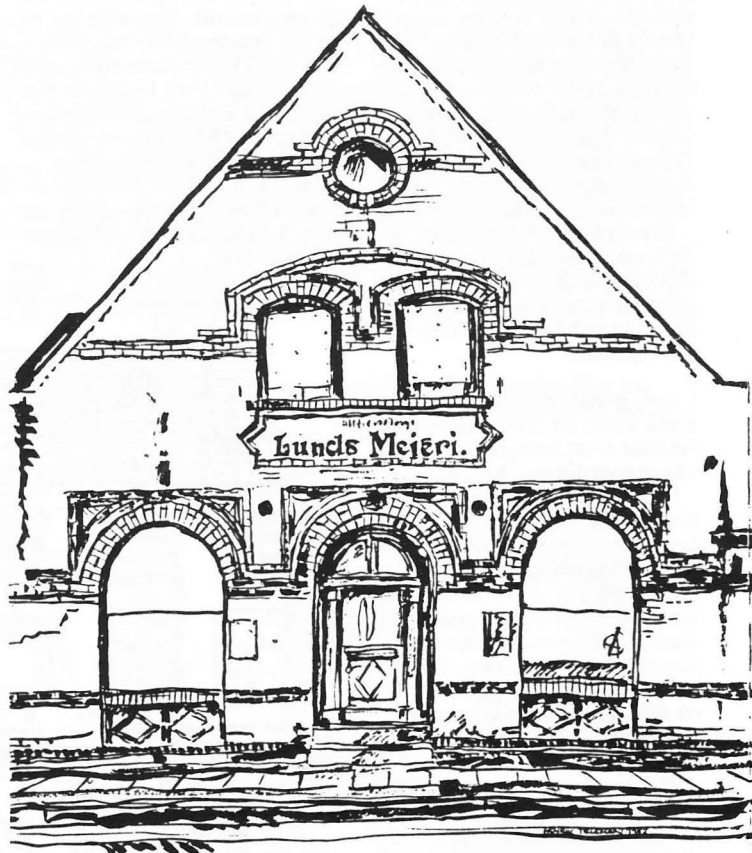
Kära ledamöter:

Ni måste tänka över både beslutet och avtalet. Ni måste också förstå att ni inte kan bakbinda oss samtidigt som ni drar undan våra fötter.

Med vänliga hälsningar

Pange Öberg, ordförande,

Pål Eriksson, tjänsteman

Fritidsnämndens ordförande:

Mejeriet en valfråga

Mejeriet har alltid varit en svår och ofta även infekterad fråga i fritidsnämnden. Jag misstänker att en anledning till detta är att det finns partier som inte har en positiv grundsyn på Mejeriet och dess verksamhet. En majoritet (v,s och mp) har dock uttryckt att de ser Mejeriets verksamhet som väsentlig för kommunen.

En annan anledning är att Mejeriets ställning är oklar. Är det kommunal fritidsverksamhet som utförs av en förening? Eller är det en ideell förening som själv bedriver verksamhet som stöds av kommunen? Eller är det kanske en blandning av dessa ytterligheter?

Efter nämndens första budgetmöte har Mejeriet skrivit brev till nämndens ledamöter och jag skall försöka ge ett svar på detta. I brevet sag att Mejeriet baktalas av nämndens ledamöter. Det är möjligt att enskilda ledamöter har gjort

detta, men det är absolut inget jag ställer mig bakom eller som nämnden som sådan ägnar sig åt. Jag är övertygad om att verksamheten i huvudsak är bra och att administration och ekonomi sköts utan att Mejeriet på något sätt försöker lura eller vilseleda oss.

Sant om särbehandling

Vidare säger man i brevet att Mejeriet särbehandlas och har en särskild plats i nämndledamöternas hjärta. Ja detta är sant, både på gott och ont. Vad gäller särbehandling skall sägas att nämndens samarbete med övriga föreningar sker på i huvudsak två helt skilda sätt. Ett sätt är att vi bedriver kommunal verksamhet där nämnden ansvarar för denna och avgör inriktningen, men köper arbetet från någon förening. Exempel på detta är verksamhet på Östra Torn och Gunnesbo som köps från 4H och verksamhet på Nöbbelöv som

Personlig kommentar

Kan man verkligen lita på Göran Fries och vänsterpartiet i frågor rörande ungdomskulturen? Det är frågan man ställer sig efter att ha tagit del av Görans svar på Kulturföreningen Mejeriets brev till fritidsnämndens ledamöter.

Vänsterpartiets velande i frågor som rör ungdomskulturen och i synnerhet Mejeriet gör att jag ställer mig tveksam till partiets vilja att verkligen prioritera denna fråga. Det är inte bara Görans agerande jag åsyftar här utan i än högre grad Rabert Bergs (ordförande i kulturstödsnämnden) plottande med verksamhetsbidragen och att partiet gått med på stora nedskärningar i anslagen till studieförbunden, som i hög grad drabbar ungdomen – utan att i förväg ta reda på konsekvenserna.

Är det inte på tiden att vänsterpartiet tar ställning för ungdomskulturen och inför valet lovar att satsa extra resurser på denna i stället för att skära ner?

En eloge dock till Göran som ändrade åsikt från det första sammanträdet till nästa. Men borde inte ställningstagandet ha varit givet redan från början?

Ulf Lundvall
i Mejeriets AU

utförs av Lundagård. Sådan verksamhet betalar vi för enligt ett avtal och vi förutsätter inte något ideellt arbete.

Den andra formen för samarbete är när föreningen helt själva ansvarar för verksamheten, både till mängd och till innehåll. Här gör nämnden ingen bedömning av behovet eller planerar hur vi bäst skall använda våra resurser. Här är det föreningarna själva som bestämmer. Denna verksamhet betalar vi inte för, men vi ger ett visst stöd i form av bidrag och med anläggningar. Bidrag ges inte om stöd utgår från annat "offentligt" håll t ex studieförbund. Bidraget beräknas enligt fastställda regler och knyts inte till föreningens utgifter och vi förutsätter att den större delen finansieras direkt av föreningen, oftast med ideellt arbete. Här särbehandlas Mejeriet, som själva ansvarar för verksamheten som ideell förening, men som får ett bidrag som en gång har beräknats med hjälp av er budget och de verkliga kostnaderna och där vi inte har förutsatt den stora mängden ideellt arbete som i andra föreningar. Skulle vi behandla Mejeriet enligt vår första metod skulle vi troligen öka bidragen en del och skulle vi använda vår andra metod skulle bidraget minska drastiskt.

Det verkliga utfallet för Mejeriet efter nämndens andra budgetsammanträde blev följande. Förvaltningens på samma sätt som för andra anslag beräknade budget skulle gett er 1 242 000 kr i

Svar till Anders Ebbesson (mp)

För få förslag OM MILJÖN

"Jag vill istället att vi ska fördela vårt miljöanslag till bra projekt. Det finns massor. Du har ju själv viftat i pressen med en lång lista. Ta fram den i kommunstyrelsen så sätter vi igång. Vi kan komplettera din lista med fler förslag."

Så bemöter Anders Ebbesson (mp) förslaget om ett miljöråd i Lund.

Vår lista är nästan ett år gammal. De flesta förslagen har vi redan tagit upp i nämnder och styrelser. Sammanlagt 13 projekt har hittills finansierats av miljöanslaget. Åtminstone fyra av dem kan härledas till v-förslag.

Kommunen har endast använt en liten del av miljöanslaget. Det beror inte på att anslaget inte behövs. Det beror inte heller på att kommunstyrelsen varit snål. Kommunala nämnder, förvaltningar och politiska partier har helt enkelt lämnat för få förslag på bra projekt.

Nog hade vi behövt ett miljöråd.

Nu får vi klara oss utan det. Då krävs det eftertanke och självprövning av alla partier. Och vilja till samarbete. Miljön förbättras inte av glada tillrop om att det bara är att sätta igång.

"Nej, Roland, er miljöprofil

bidrag och 2 876 000 kr budgeterat till förvaltningens kostnader för anläggningen. Nämndens beslut blev att minska bidraget till 1142000 kr vilket betyder att ni får 22000 kr mindre än under 1991 samt ingen kompensation för inflation. Detta borde inte ge de svåra konsekvenser som framförs i brevet. Vad som händer under en treårsperiod är svårt att nu förutse, bl a valresultatet kommer att påverka förutsättningarna, men med en oförändrad majoritet skulle vi troligen ligga kvar utan kompensation för inflationen på samma sätt som för andra delar av vår verksamhet. Det tillsattes också en kommitté, dock inte för att bara tala om Mejeriet utan snarare med Mejeriet.

Avslutningsvis är det min förhoppning att vi skall kunna i samarbete klargöra Mejeriets status samt hur vi skall beräkna bidraget, och att vi inte på nämndens sammanträde skall diskutera enskilda poster i Mejeriets bokslut, vilket vi inte gör med någon annan förening.

Göran Fries

övertygar inte. Ni kan inte leva på er gamla motion om bilfri innerstad längre."

Så skriver Anders Ebbesson längre fram i sitt brev. Det är en kritik som säger en hel del om kritikern.

Vi skrev inte den motionen för att ha någonting att "leva på" utan för att bryta dödläget kring den bilfria veckan. Sedan har vi lagt ner mycket energi på att förverkliga intentionerna i motionen.

Det har lyckats. Socialdemokraterna har varit intresserade av att diskutera och försöka hitta gemensamma ståndpunkter. Mp har inte varit intresserat av att delta i några sådana diskussioner alls. Deras profil som ett parti utanför blocken har varit viktigare än resultaten.

Anders Ebbesson skriver att jag röstat mot mp-motioner av "byråkratiska och formella" skäl.

I två av fallen har jag haft sällskap med mp-representanterna i berörda nämnder (ordföranden i miljö- och hälsoskyddsnämnden och ledamoten i renhållningsstyrelsen) som inte heller ställt upp på motionerna.

Nu senast handlade det om soporna i Lund. Mp – inklusive representanten i renhållningsstyrelsen – ville att fullmäktige skulle uttala att sopmängden skulle halveras till 1993.

Det är klart att jag kunde ha röstat för den motionen. Men jag kan inte förmå mig att rösta för någonting som jag vet inte är genomförbart. Det går helt enkelt inte att halvera sopmängden i Lund så snabbt.

Läsarna får fundera på om miljöpartisterna själva verkligen tror det.

Roland Andersson (v)

Liten runda

En vän till oss ska ut och föreläsa om datorer, som han gör ibland. Uppdragsgivare är denna gång ett skånkt landsting. Platsen är countryklubben i Skyrup sydväst om Hässleholm (med liten men dock utsikt över Finjasjön) och efter föreläsningen blir det förstas lunch. Och efter lunchen bjuder landstinget deltagarna på en runda golf.

Nyheten gläder oss. Det är viktigt att mellancheferna inom det offentliga inte har det sämre än sina motsvarigheter inom det privata näringslivet när det gäller små uppriskande inslag i jobbet, som säkert dessutom inspirerar till ännu bättre arbetsinsatser därhemma. Säkert är det också viktigt för rekryteringen av verkligt kvalificerade krafter.

Det gläder oss också att man har valt just Skyrup som är ett ställe med viss stil. Vi minns t ex en allvarlig maning på deras anslagstavla till klubbmedlemmarna att inte spela med bar överkropp, vilket tyvärr hade förekommit. Den skrivande styrelsemedlemmen påpekade att sådana felsteg kunde drabba hela anläggningens anseende.

Vi får hoppas att landstingstjänstemännen åtminstone slår några birdies. Det skulle säkert stärka den offentliga sektorns status i de nordskånska företagsarkretsarna.

Ni glömmar väl inte uppropet om texter till valvisor för vänsterpartiet? Om det kan stimulera kreativiteten återger vi här en text som har producerats sen sist. Melodin är äldre: kompositören dog för jämnt tvåhundra år sedan.

CAVATINA för Ian Wachtmeister

*Om ni vill dansa,
bästa herr greve
Om ni vill dansa,
bästa herr greve
av med galoschen
så bjuder vi opp.
Men ni bör vänta med
att ropa leve.
Ni faller breve
i vår galopp.*

*Sverige till EG
kvinnan till spisen
vägar åt PG
guld åt polisen.
Lapplisan spikad på korset
så nått (cornò)
Högerns habit
skuren i Skara.
Glitter och skit
blandar ni till
en låt ni tror ska vinna
segern lätt:
tungfotad bonnadans
och menuett,
en låt ni tror ska vinna
segern lätt:
tungfotad bonnadans
och menuett.*

Kultur och masskultur

Innevånarna i Lunds kommun tillhör inte de sämst lottade när det gäller kulturutbud. Tvärtom, Lund tillhör den grupp av kommuner som satsar mycket på kultur. Men alltför få utnyttjar den kultur som finns. Ofta präglas den icke-kommersiella kulturen av den flitigt återkommande, men till antalet begränsade, akademiska publiken. Kulturstaden Lund blir på så sätt lätt en fasad med många aktiviteter men med få deltagare utanför den skräpans krets. Kommunens kulturpolitiker och kulturadministration har heller aldrig på allvar försökt bryta det mönstret. Förhållandevis stora resurser har bundits i Stadsteatern, Stadsbibliotek, Konsthall, Kulturhistoriska museet m m men allt för lite har gjorts för att få fler människor att besöka dem och engagera sig i deras verksamhet.

Det är verkligen inte en kommuns uppgift att reglera människors kulturvanor. Masskulturen är viktig som avkoppling och förströelse. Kommunens uppgift är att erbjuda något mer kvalificerat kulturliv som alternativ till den enkla underhållningen. Men detta kan inte kommunen göra själv. Det är omöjligt för en kommun att ha anställda handläggare med tillräckligt bred, och aktuell, kompetens inom så många kulturella sektorer som ett samlat kulturliv består av. Istället är det genom samarbete och samverkan med kulturföreningar och studieförbund, där människor med ett genuint kulturrengagemang och verklig expertis finns, som kulturlivet kan utvecklas och breddas.

Det är viktigt att kommunen ger verksamhetsbidrag som är så pass stora att program och utbud blir attraktiva, lättillgängliga och präglas av mångfald. Det gäller t ex Stadsteatern och Lilla teatern, Stadsorkestern och jazzföreningen Plektrum, Konsthallen och Fotogalleriet, Kulturen och Planetariet – men det är också viktigt att pengarna används på ett rationellt sätt. Kanske skulle en teaterförening som vore huvudman för Stadsteatern, en konstförening för

Konsthallen, en orkesterförening för det seriösa musiklivet bry sig mer om publikens önskemål! På samma sätt som Mejeriet, Kulturen och Fotogalleriet, som redan idag drivs i föreningsregi, tvingas göra.

Huvuduppgiften för en kommunal kulturpolitik är att genom sådant samarbete tillse att det i kommunen finns ett tillfredsställande kulturutbud för alla kommuninvånare oavsett ålder, utbildning, klass eller nationalitet. Det är lika viktigt att stimulera och stödja professionell kultur som seriöst strävande amatörverksamhet.

Det är också ett kommunal ansvar att kommunens kulturartiv varatas och levandegörs. Inte minst de olika hembygdsföreningarnas insatser är därvid betydelsefulla. En levande stadsdelskultur i samverkan mellan föreningsliv, bibliotek, fritidsgårdar och enskilda bör också stimuleras.

Att stärka bibliotekens basfunktioner gynnar alla. Biblioteken är stadsdelarnas självklara kulturcentrum. Alla invånare ska känna sig hemmastadda på "sit" bibliotek. Därför måste innehavet av ett brett, rikt och varierat mediebestånd prioriteras liksom generösa öppettider. Biblioteket ska främst vara öppet när människor är lediga! Tidningsrummet på huvudbiblioteket bör t ex öppnas redan 8.00 så att den morgontidiga pensionären i lugn och ro kan läsa tidningarna.

Det är självklart att folkbibliotek och skolbibliotek (som bägge är kommunala) ska sträva efter samordning, gärna i gemensamma lokaler som t ex på Norra Fäladan.

Arbetets organisation på biblioteken kan förbättras. Det är ofta orationellt med skilda personal-kategorier med avgränsade behörigheter. Istället för att utgå från en anställds formella examen bör den personliga kompetensen och viljan styra vid fördelning av arbetsuppgifter. Varje anställd bör stimuleras och ges möjlighet att utveckla sin kompetens.

Bilder till valrörelsen

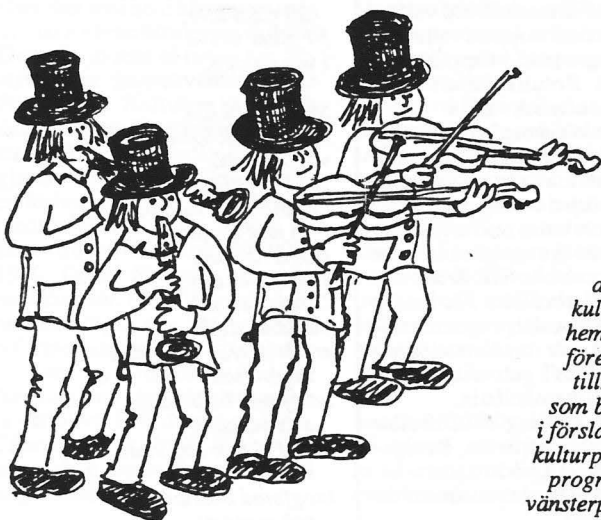
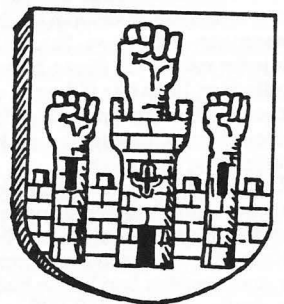
Ni glömmer väl inte uppöppet om bilder till vänsterpartiets valrörelse? Det behövs massor: affischer, illustrationer i program, bilder hör i VB osv. Valbyrå ska dekoreras, banderoller designas. För att stimulera er fantasi har vi valt några gjorda för v i Lund ur VBs rika arkiv.

Det behöver inte vara bilder som förhållig vänsterpartiet. Man kan ju vara stygg mot andra partier i stället. Som Manne ovan, Knitte nere till vänster och Rabert Berg nere till höger.

Fast det behövs positiva bilder också. Antingen mjuka, som Henrik Telemans om ett gulligt lundahus som v vill bevara. Eller Sune Nordgrens mer militanta. Ni känner väl igen Lunds stadsvapen?

Seriös amatörkultur och hembygdsföreningar tillhör det som betonas i förslaget till kulturpolitiskt program för vänsterpartiet.

Antibil är antihöger.

Kommentar till Örjan Wikander

Det har sina sidor att delta spelades i ett demonstrationståg. Man går långa stunder med ögonen i noterna och är däremellan fullt upptagen med att vända blad och kolla in vilken nästa låt blir. Om demonstrationens allmänna storlek och stämning får man väl ett grepp men åtskilliga detaljer går en förbi.

Både blåsarkollegan Örjan Wikander och jag bör därför undvika att läsa in alltför mycket i årets förstamajdemonstration. Men när nu han har gett en version vill jag gärna ge en annan.

Klassisk frontpolitik

Det var i mycket en traditionell och, för att använda ÖWs uttryck, rituell promenad. Vi gick t ex under samma två huvudbanderoller som sedan länge, "Arbetspolitik - Socialism" och "Kamp mot imperialismen".

Örjan uppfattade i stället "Bilfri innerstad" som huvudparoll. Formellt stämmer det inte men intrycket är inte fel. Den lokala förstamajaffischen dominerades t ex av en cykel. Förra året visade motsvarande affisch ett slags oceanångare som symboliserade kampen mot Öresundsbron. Den gången fick markeringen av just den frågan studentkårens ordförande Ursula Berge att delta, sa hon i tidningen efteråt. Klassisk kommunistisk frontpolitik kan man kalla detta att få nya och obundna personer, gärna framträdande, att ställa upp bakom de röda fanorna.

Medges att "Bilfri innerstad" kan låta tamt i överkant, särskilt när man vet att parollen inte är särskilt genomtänkt och att det t v bara gäller viss trafik på vissa gator. Men tänker man efter så skymtar man lite andra dimensioner.

Allt tydligare motsatspar

För det är ju så att just i år, inför det kommande valet, har kopplingen mellan bilar och höger blivit ovanligt tydlig. Kampen mot lapplisorna och för fri fart är huvudpunkter hos Ny demokrati, Stockholm har fått ett högerbetonat bilistparti i kommunalvalet och i kommun efter kommun går moderaterna i bräsch för att underlätta bilarnas framfart i tätbebyggelsen. Vem gapa-

de t ex högst mot den nya gågatan i Malmö?

Å andra sidan har kampen mot biltrafiken radikaliserats. Härmdagen var det en central gata i Göteborg som spärrades av sitt-demonstranter, vilket enligt GP ledde till rent fascistiska reaktioner från vissa köande bilister. Genom Robert Aschbergs exemplariska aktion börjar det bli legitimt att slå bilister på käften och sabba deras farkoster.

Lund följer mönstret. En tillämnad moderat justitieminister är med och travar runt på Klostergatan - för att utestänga bussresenärerna och därmed tvinga dem till en tidsödande (och för kommunen kostsam) omväg!

Bilintressen är höger, kamp mot bilismen vänster. Nog vore det dålig taktik av ett vänsterparti att inte exploatera detta motsatspar som blir allt tydligare.

Mindre men bättre?

Ändå kan man ju som Örjan tycka att det finns viktigare saker att lyfta fram i "ett läge där högen löper amok ... mödosamt tillkämpade sociala reformer mottas som korthus (och) den amerikanska imperialismen firar sina största segrar i mannaminne".

Som sagt, den sistnämnda dimensionen var inte bortglömd. Som vi såg hade taget ett ovanligt stort inslag av eritreaner och palestinier, och jag är inte säker på att de i första hand hade kommit för att protestera mot bilarna på Klostergatan. Men sant är att Hammar & Johanssons huvudtal på Stortorget inte präglades av flammade paroller utan hade en stor dosis självkritik.

R-arna i t ex Göteborg hade enligt referaten mer av tusandjävlaranamma. Fast deltagarna där var färre än i fjor. Det är ju så att nästan alla förstamajdemonstrationer, från s till r, var rejält mindre nu än 1990. Vänsterpartiet i Lund var en av de få som höll ställningarna - faktum är, som Stig Nilsson förtjänstfullt

påpekat, att vi inte minskade utan var lika många som förra året.

Mot det resonemanget kan invändas att det inte är storleken som räknas, utan "analys och logisk skärpa". Hellre mindre men bättre, enligt en känd maxim.

Nödvändig självkritik

Men jag för min del tycker, efter en omläsning av Hammar och Johansson (se VB nr 17), att det inte innehöll mer "ideologiskt äppelmos" än vad förstamajtal brukar göra - jag har hört ett antal. Däremot innehöll det alltså ovanligt mycket självkritik för att vara ett sådant tal. Jag anser att den självkritiken är önskvärd och nödvändig.

En huvudpunkt i självkritiken gällde vänsterns opportunism, enkannerligen den ekonomiska. En något pikant anledning var naturligtvis att Hammars riksdagskandidatur just hade fått stå tillbaka för överbudsekonomen Grassmans, men det minskar inte självkritikens tyngd och sanning. För visst har vi varit opportunist, ovilliga att inse och hantera motsättningar. För att exemplifiera med den ovannämnda bilismen: vänsterpartiet talar varmt om tåg och kollektivtrafik men ville samtidigt skattevägen göra bilisterna skadeslösa för oljepri-sernas uppgång på världsmark-naden i höstas, och har ivrigt försvarat det absurda system med avdrag för arbetsresor som är en av de viktigaste mekanismerna bakom den spridda bosättningen och därmed biltrafikens oavslätliga volymökning.

Vi har kunnat vara ansvarslösa därför att vår ekonomiska politik aldrig har prövats i verkligheten, sa Bosse och Ylva. Faktum är ju att den har kolliderat med denna verkligheten under den senaste valperioden när vänsterpartiet suttit med i ledningen för många stora kommuner. Både Göran Fries i Lund och Lennart Värmbi i Växjö tycks ha gjort ett gott jobb, men ingen

av dem hade några trollboxor att fiska upp pengar ur. Vänstern har fått lära sej hur man administrerar nedskärningar och taxehöjningar.

"Krisfria ekonomier"

Örjan är less på att lundavänstern klär sej i säck och aska för partiets forna kontakter med odemokratiska östregimer. Men Hammar & Johansson talade faktiskt mindre om regimernas bristande demokrati än om deras ekonomiska misslyckande. Det senare var ju det avgörande skälet till att de saknade folklig legitimitet och kunde försvinna genom en vindpust.

Vi må frånsvara oss kontakt-erna med Honecker, men vi kan inte neka till att vi såg den öst-tyska ekonomin som visserligen ofullkomlig men ändå på något sätt överlägsen den västtyska, och att socialismens ekonomiska överlägsenhet skulle bli allt mer uppenbar i framtiden. I svenska lågkonjunkturer har den svenska vänstern brukat förespråka ökad handel med de krisfria ekonomierna i öst. Än tydligare sades relationen vara i tredje världen, när t ex Nordkorea jämfördes med Sydkorea.

Planekonominns sammanbrott verkar totalt, och det drabbar inte bara oss f d kommunist utan även socialdemokraterna. Detta är den grundläggande anledningen till att vänstern inte bara i Lund utan i Europa och världen saknar förmågan att rycka fram, just när Örjan menar att "stunden är inne".

Den historiska utvecklingen fortsätter att gå i vågor, socialismen kan kanske överleva och komma igen. Men självkritik, nytt teori- och politiska experiment kräver nödvändigtvis sin tid. Det är inte troligt att vi kan vinna "viktiga segrar" vare sej lokalt eller globalt ens till den 1.5.1992.

Leve debatten!

Avslutningsvis säger Örjan Wikander några positiva ord om VB. De värmer, liksom vi har värmts av många sympatitryningar sedan vi först antydde att tidningen kanske gick mot en naturlig död. Ännu gäller att VBs framtid avgörs efter valet. Men inget ger den nuvarande redaktionen bättre ork att fortsätta än välskrivna och provokativa inlägg av det slag som Örjan skrivit.

Nu gör vi uppehåll i utgivningen men återkommer i augusti. Då återupptas förhoppningsvis också debatten kring dessa frågor. Den behövs.

Gunnar Sandin

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Cykelfrämjande men inte cykelpopulism!

Lucifers artikel i VB 1991/20 om den besvikelse han känt inför vänsterpartiets ställningstagande i gatu- och trafiknämnden i frågan om cykelparkering vid stationen kräver naturligtvis ett bemötande från den närmast ansvarige. Men det måste bli ett bemötande som till stor del är ett instämmande.

Sålunda har Lucifer givetvis helt rätt i att vi på allt sätt bör motverka biltrafik och gynna andra färdsätt, gång, cykling och kollektivtrafik. Detta är vänsterpartiets linje och skall så förbli. Det är verkligen inte särskilt svårt att finna exempel på ställningstaganden som uttrycker denna linje. För dagen kan det räcka med en hänvisning till beslutet om bilfri innerstad, som bl.a. syftar till att låta bilisterna maka åt sig till förmån för cyklisterna. För detta blir vi som bekant hårt kritiserade både av köpmän och andra bilismens vänner. Det råkade sig faktiskt så, att jag bara någon timme innan VB anlände blev ganska ordentligt uppläxad av en granne vars viktiga yrkesverksamhet ansågs kräva snabb framfart i stadskärnan med egen bil!

Med detta vill jag inte ha sagt, att vi ännu har lyckats med att göra Lund till den cykelvänliga stad som den bör vara. Lucifer påpekar, sannolikt med rätta, de otullfredsställande trafikförhållandena för cyklister omkring Kung Oskars bro. Jag skulle kunna fortsätta med att räkna upp ett antal andra brister som med det snaraste måste åtgärdas. Tryckknapparna vi de nya trafikljusen är placerade på ett för cyklister svåråtkomligt sätt. Cykelställ i tillräcklig omfattning saknas på många håll, bl.a. vid Bantorget. Cykel- och gångtrafik måste separeras i långt större utsträckning än nu. Osv.

Enligt beslut av kommunfullmäktige skall gatu- och trafiknämnden nu ta över ansvaret för cykelvägarna, vilket hitills delats med park- och naturvårdsnämnden. Detta är, tror jag, en lämplig tidpunkt att tillsätta en arbetsgrupp som systematiskt går igenom hela cykelvägnätet och lägger fram förslag till förbättringar.

Frågan om cykelparkeringen vid stationen ligger emellertid på ett helt annat plan. Den handlar om

vad man ska kunna göra åt det odiskutabla faktum att alltför många cyklister, om av tidsnöd eller allmän nonchalans må vara osagt, envisas med att placera sina cyklar på Knut den stores gata eller på trottoaren utanför stationsbyggnaden i stället för att gå högst ett hundratal meter från cykelställ som faktiskt finns söder om densamma. Att acceptera detta förfarande skulle bl. a. ha varit ett svek mot de synskadade och andra handikappade som hotas av de feluppställda cyklarna. Mot den bakgrunden fann vi det riktigt att beivra dessa felparkeringar på samma sätt som andra liknande trafikförseelser, dvs belägga dem med en f.ö. ganska måttlig bötessumma (200 kr).

Sist och slutligen kan det väl inte vara Lucifers mening, att cyklisterna ska inta en särställning i den meningen, att den inte ska behöva följa gällande trafikregler? Tendenser i den riktningen finns förvisso, som var och en som rör sig i lundatraffiken inte minst kvällstid lätt kan förvissa sig om. Men att här stryka medhårs och släta över skulle vara att hemfalla åt en lättköpt och oförsvarlig populism. Det skulle inte gagna cyklisterna och inte heller vänsterpartiets trovärdighet.

Lars-Arne Norborg

Göte berättar från pensionärsträffen

Vårt partidistrikt fick en inbjudan från Vänsterpartiets pensionärsutskott i Kronobergs län tillsammans med övriga sydsvenska distrikt till en träff förra måndagen.

F riksdagsledamoten Karin Nordlander redovisade den aktuella situationen för äldreomsorgen och pensionärerna.

Bland annat angrep hon den senaste skatteomläggningen som helt glömt bort alla pensionärer utan ATP som genom att de inte har någon skatt följaktligen inte fick lägre skatt men däremot alla höjningar som exempelvis höjda hyror och andra prishöjningar. Det rör sig om ca en miljon människor, mest kvinnor.

Centerns pensionärsförslag granskades också, det som går ut på 98 000 kr per år som grundpension med KBT inräknat. Det förslaget har en hake genom att det skulle skattebeläggas varefter det egentliga värdet stannar på 68 000 kr efter skatt.

En del kamrater från våra sydsvenska distrikt riktade kritik mot partistyrelsen som ännu inte inför valet blivit klara med att presente-

ra ett helt förslag i pensionsfrågan.

Riksföreningen "Att åldras är att växa" presenterade också sitt program genom Gunbritt Öhlen och Rune Gustavsson redovisade den pågående kampanjen under detta motto.

Representanten för PRO i Kronobergs län var kritiska mot denna kampanj som han ansåg endast var ett plagiat i stora delar av PROs redan bedrivna verksamhet.

Det pekades också på att de som hade största möjligheten att få uppleva en innehållsrik pensionsålder, var de pensionärer som under sitt verksamma liv sysslat med intellektuellt arbete, i motsats till exempelvis byggnadsarbetarna som endast till fem procent når fram till pensionsåldern.

Även lokala PROs verksamhet fick kritik från bl.a. Maja Karlsson i Kalmar. Av den kritiken framgick det att någon politik inte fick föras på deras medlemsmöte utan man skulle bara dricka kaffe och dansa.

Till slut antogs ett pensionärspolitiskt manifest med följande rubriker:

Rätt till ett liv efter 65. Rätt till en rejäl pension. Vård och omsorg efter behov. Ge kommunerna hela ansvaret för de äldre. Bostäder till lågt pris. Samhällsplanering. Kultur och en rik fritid. Miljön och vår framtid. Bort med matmomsen. Solidaritet.

Till sist ett tack till Vänsterpartiet i Kronobergs län för detta bra initiativ.

Och till sist deras devis, Växjö visar (V)ägen - (V) eller fasa!

Göte Bergström

"Rullstolen",

Mannes klassiska VB-teckning, har i dagarna använts i en v-annons i Arbetet, för att påminna om vilket parti det är som verkligen har drivit kravet om sänkt moms på maten.

Promoverades

vid den traditionella och stämningssydda högtiden i fredags gjorde bl a Tora Friberg, samhällsvetenskapliga fakulteten.

Sommar- vandringen

är nu klar till sina yttre drag. Det blir avresa från Malmö C söndag 30.6 kl 17.10 (pågatåg från Lund 16.51). Cirka ett dygn senare är vi framme i den nordungerska staden Győr där vandringen startar. Vi går sedan söderut genom Bakonysskogen med dess kullar, byar och vingårdar och når efter fem-sex dagar fram till Balaton-sjön där vi kan bada vandringsdammet av oss någon dag. Vi är tillbaka i Lund vid lunchtid onsdagen den 10 juli - om vi inte väljer att enskilt eller gruppvis gå ett par dagar till eller leta oss hem på andra vägar genom Ungern, Tjeckoslovakien och östra Tyskland, de länder där det individuella och billiga Östturistkortet gäller.

Annars inga konstigheter. Vi vandrar cirka två mil om dagen (något kortare genomsnitt än tidigare) och rastar ofta, i första hand på enklare kafeer och värdshus. Övernattning i tält.

"Östturist" kostar 990 kr (och gäller 15 dagar). På anslutningsresan till Trelleborg får man 50 procents rabatt. Liggplats kostar 90 kr i var riktning och ungerska landsbygden lär vara billig att vistas på.

Anmälan till Gunnar Sandin, tel 135899, senast måndag den 17 juni.

MÖTE MÖTE

KOMPOL Möte må 10.6 förberedelser inför KF 13.6.

HANNAS FLÄKT Sommarlov!

RÖDA KAPELLET Lö 8.6 säsong avslutning med spelning i Slottsparken, Malmö kl 16.30-17.00 Repertoar:(i spelordning) 39, 184, 223, 230, 194, 136, 164, 233, 209, 208. Gemensam tågresa fr Lund 15.25. Samling för bilresa Clemenstorget 15.30. Samling vid Slottsparken 16.00.

Därefter picknick i gröngräset medtag mat/dryckorg.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Kontaktedaktör för nästa nummer som görs den 14.8: Gunnar Sandin, tel 135899.

Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 138213 el. 115069